

sats. Den strategi skyldes, at ledigheden og især langtidsledigheden overvejende bæres af personer uden en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Som led i mål og rammestyringen gennemfører Arbejdsmarkedsstyrelsen kvartalsvise undersøgelser af effekten af aktiveringsindsatsen ved at se på omfanget af de aktiverendes ledighed (ledighedsgraden) i en periode på ca. ½ år efter aktiverings afslutning. Såfremt den aktiverede i den forløbne periode på ca. ½ år efter aktiverings afslutning har været ledig i mindre end 50 pct. af tiden, betragtes vedkommende som helt eller delvist integreret på arbejdsmarkedet.

Undersøgelserne opdeles på redskaberne jobtræning og uddannelse. Den seneste effektmåling fra 1. august 1997 er foretaget blandt ledige i dagpengeperioden, der afsluttede et aktiveringsforløb i 4. kvartal 1996. Det fremgår af denne undersøgelse, at 73 pct. af de ledige, der har været aktiveret via jobtræning i dagpengeperioden, er helt eller delvist integreret på arbejdsmarkedet, mens effekten af uddannelse er 54 pct. Denne effekt er nogenlunde konstant i forhold til tidligere målinger.

En tilsvarende undersøgelse over ledige, der afsluttede et aktiveringsforløb i 2. kvartal 1996 viser, at private jobtræningsforløb har den højeste effekt, hvilket er gået igen i alle undersøgelser. Undersøgelsen viser også, at ca. ⅔ af de personer, der har afsluttet en kommunal jobtræning, integreres.

Når uddannelse måles til at have en lavere effekt i forhold til jobtræning i effektmålingerne, skal det ses i sammenhæng med de to redskabers forskellige rolle i arbejdsmarkedspolitikken. Den høje effekt af jobtræning skyldes bl.a., at de regionale arbejdsmarkedsråd har stillet større indholdsmæssige krav til jobtræningspladserne i forhold til de tidligere anvendte arbejdstilbud.

Uddannelses tiltagene retter sig hovedsageligt mod de mere strukturelle forhold på arbejdsmarkedet og vil derfor ofte have en betydelig længere gennemslagstid og dermed umiddelbart en lavere effekt på kort sigt. Det skal indgå i vurderingen af uddannelse som aktiveringsværktøj, at en del af tilbudene har et alment kvalificerende sigte. Det kan være vanskeligt at måle en umiddelbar effekt af sådanne uddannelser, som ofte vil være et første led i et længere forløb, som skal føre til en mere grundlæggende opkvalificering af den ledige til arbejdsmarkedets krav.

Der er således grund til at antage, at effekten af uddannelserne først vil slå igennem på lidt længere sigt. Dette bekræftes af en undersøgelse af effekten af aktiveringsindsatsen et år efter endt aktivering fra 2. kvartal 1995. Hovedresultaterne herfra fremgår af nedenstående tabel:

Tabel 1: Andelen af integrerede personer fordelt på redskaber, henholdsvis et halvt og et helt år efter endt aktivering, 2. kvartal 1995.

	Jobtræning	Uddannelse
Efter et halvt år	72 %	40 %
Efter et år	73 %	64 %

Det fremgår af tabel 1, at mens effekten af jobtræning holder sig stabilt på et højt niveau, er effekten af uddannelse betydelig højere på lidt længere sigt.

Når arbejdsmarkedsrådene således ikke i langt højere grad prioriterer jobtræning, herunder privat jobtræning, skyldes det, at mange ledige har behov for et uddannelsesløft.

Der er dog i AF-regionerne stor opmærksomhed på at øge integrationen af de ledige efter endt aktivering, herunder gennem løbende evalueringer af redskabsvalget. I den forbindelse indgår en forøgelse af privat jobtræning som et centralt resultatkrav udmeldt af Landsarbejdsrådet. AF-regionerne støder dog mod en række barrierer, idet de private arbejdsgivere ofte ikke er interesseret i at ansætte ledige i målgrupperne for aktiveringsindsatsen i jobtræning, da arbejdsgiverne eksempelvis ikke finder, at ledige i aktivperioden har de fornødne kvalifikationer. Der er således i praksis stadig behov for, at arbejdsgiveren viser større interesse for privat jobtræning.